

var god Forstaaelse om, hvordan den Madpose skulde skæres. Naar 6-Mands Gruppens Ændringsforslag faldt bort, kom man til at stemme sammen med Socialdemokrater og Radikale om det af de Radikale stillede Forslag. Og det skulde dog være mærkeligt, synes jeg alligevel, at gamle, erfarne Politikere ikke kunde forstaa, at naar et Flertal har styrtet et Ministerium, maa der ud af dette Flertal skabes et nyt Ministerium. Og hvor skulde man gaa hen, hvor skulde Kronen henvende sig andre Steder end netop til Centrum, netop til det radikale Venstre, der stod midt imellem Socialdemokraterne og det yderste Højre?

Ordføreren (N. Neergaard): Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen), at han vel selv vil finde, at en længere Debat paa denne Tid af Natten om Udtalelser, der ere faldne i Februar i Fjor, vilde være malplaceret og ikke gøre nogen Nytte. Selvfølgelig fastholder jeg min Kritik af Københavns nuværende Fæstningsværker med deres talrige Mangler. Jeg fastholder ogsaa den Overbevisning, at det til Mobilisering af den Hær, der skal forsvare København, er nødvendigt at have faste Støttestrukturer paa Land-siden. Det fastholder jeg alt sammen, men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der med Hensyn til en rettidig Mobilisering ved København, selv med de nuværende mangelfulde Fæstningsværker, vil være sket et ganske overordentligt stort og væsentligt Fremskridt, naar vi faa opført de nu vedtagne Fløjforter. Derved forandres den nuværende Tilstand i ikke ganske ringe Grad. For øvrigt har jeg aldrig nogen Sinde — det vil man se, naar man læser mine Udtalelser i Sammenhæng — sagt, at Udlandet ikke vilde anerkende os som neutral Stat: det har det gjort mange Gange tidligere, og det vil det forhaabentlig gøre fremdeles.

Til det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) skal jeg sige, at jeg ganske vist ikke er i Besiddelse af saa megen Subtilitet, at jeg i en kort Sidebemærkning vil indlade mig paa at skelne imellem, hvor de Herrer af det radikale Venstre have stemt for en Bevilling, eller hvor de paa den af det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) omtalte Maade have ladet den passere uden at modsætte sig den. Det er for mig som praktisk Politiker i Virkeligheden et og det samme. Det, jeg har talt om, er jo desuden ikke de Undervandsbaade og Kaserner og deslige, der jo, som allerede det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har gjort op-

mærksom paa, ere blevne opførte for Beløb, der ere indvundne ved Salg af Sømateriel, og som ikke have figureret paa Budgettet som Udgift, men det er de personelle Udgifter, som endnu tynde paa vore Budgetter. Det var ogsaa ud fra hele det Synspunkt, jeg gik, og det tror jeg nok skal staa ved Magt, at det allerbeste deraf have de Herrer enten stemt for eller i hvert Fald ikke modsat sig saaledes, at de kunne fri sig for det politiske Medansvar derfor.

I øvrigt er det ikke min Hensigt at forlænge Debatten synderligt i denne sene Time. Jeg trøster mig til, at denne Debat har gjort sin Nytte og ogsaa fremdeles skal gøre sin Nytte. Der er ved den spredt betydelig større Klarhed over Regeringens Militærpolitik, end der har været tidligere. Den højtærede Forsvarsministers Udtalelser maatte nødvendigvis — det fastholder jeg — naar de skulle forstaaes efter deres Ordlyd, efter deres naturlige Mening, betragtes som staaende i den skarpeste Modstrid med de Udtalelser, der tidligere ere fremkomne fra det radikale Partis Ordførere, f. Eks. de to Udtalelser, jeg citerede af den nuværende højtærede Indenrigsminister og af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), for ikke at tale om Odenseprogrammet og den Slags Smaating. Men vi have jo nu hørt, at disse Udtalelser ikke skulle forstaaes saaledes, som de ere sagte, og at Referatet i Kalundborg Dagblad var ukorrekt. Den højtærede Forsvarsminister har kendt dette Referat i Aar og Dag, men han fralægger sig det først nu og hævder, at han har sagt noget fuldstændig andet. For øvrigt er den Form, han nu gav sine Udtalelser, heller ikke stemmende med det radikale Venstres Forsvarsplan. Thi det turde dog være utvivlsomt, at hvis man reducerer Hær og Flaade omtrent til det halve og nedlægger alt, hvad der hedder faste Støttestrukturer fra Søsiden, er vor Forsvarsstyrke virkelig ikke en saadan, at en krigsførende Magt, der overhovedet har Interesse af at krænke vor Neutralitet, i 9 af 10 Tilfælde vil lade sig afholde derfra paa Grund af vor Forsvarsstyrke, saa der vil ikke være mere Sammenhæng og Konsekvens i Udtalelsen, end der har været før. Men navnlig maa jeg hævde, at vi nu ere blevne belærte om, at det, den højtærede Forsvarsminister forstaaer ved at „pleje og udvikle Forsvaret“, er at reducere Hæren til det halve af den Styrke, den nu har, og berøve den alle de Støttestrukturer, den nu sidder inde med, det er at reducere Flaaden til en Styrke, som i